

Struktury fałdowe w strefie północnej osłony granitoidów Karkonoszy — ewolucja strukturalna pasma łupkowego Szklarskiej Poręby, Góry Izerskie

Agnieszka Krzykowska*

Pasma łupkowe Szklarskiej Poręby znajduje się w południowej części bloku izerskiego, w strefie bezpośredniego kontaktu z (leżącymi bardziej na południe) granitoidami masywu Karkonoszy. Obejmuje wschodni rejon Grzbietu Wysokiego Gór Izerskich. Na kontakcie z granitoidową intruzją skały łupkowe uległy całkowitemu przeobrażeniu w hornfelsy.

Na podstawie szczegółowej analizy strukturalnej, przeprowadzonej w zachodniej części pasma Szklarskiej Poręby, stwierdzono cztery generacje form fałdowych (F1-4) wraz z towarzyszącymi im strukturami planarnymi (S1-4) i linijnymi. Mezostruktury kształtowały się w stopniowo

zmieniających się warunkach: od podatnych do podatno-kruchych, głównie w okresie poprzedzającym umiejscowienie się i krystalizację (późny karbon: westfal/stefan) granitoidowej magmy. Powstanie tych struktur jest ściśle związane z deformacjami, zachodzącymi w warunkach zmieniających się stopniowo układów naprężeń, powstałymi wskutek nacisków tektonicznych o kierunkach: NW–SE (D1), NW–SE (D2), WSW–ENE (D3). Obecny styl strukturalny (fałdowy) pasma łupkowego Szklarskiej Poręby, ukształtował się w drugim etapie deformacji (D2); powstały wtedy makrofałdy F2 oraz towarzyszące im mezofałdy F2 o przebiegu osi SW–NE.

Wyniki ostatnich, szczegółowych badań, które objęły cały obszar pasma łupkowego Szklarskiej Poręby wskazują, iż badane utwory zostały objęte większą, niż dotychczas sądzono, liczbą faz deformacji, prowadzących do kształtowania się struktur fałdowych.

*Wydział Nauk o Ziemi, Uniwersytet Śląski, ul. Będzińska 60, 41-200 Sosnowiec